

Despre carte

Destinat publicului larg, *Dicționarul francez-român/român-francez pentru toți* cuprinde aproximativ **50 000 de cuvinte-titlu și expresii** de bază din limba franceză. Autoarea și-a propus să selecteze, din vastul fond lexical al limbii franceze, acele cuvinte care alcătuiesc vocabularul de bază, indispensabil tuturor celor preocupați de studiul și aprofundarea acestei limbi de circulație internațională. Cei care vor consulta această lucrare își vor putea îmbogăți într-un ritm rapid vocabularul în limba franceză, având totodată posibilitatea de a-și verifica cunoștințele acumulate în procesul asimilării francezei moderne.

Despre autor

Maria Brăescu a fost profesoară de limba franceză la Universitatea din București. A publicat cărți destinate elevilor (*Metodologia predării limbii franceze*, la Editura Didactică și Pedagogică; *Limba franceză prin exerciții*, la Editura Niculescu), dicționare bilingve (*Dicționar francez-român/român-francez de buzunar*, la Editura Niculescu), precum și adaptări din literatura franceză. A fost un autor cu vastă experiență în predarea limbii franceze și a avut o contribuție importantă la elaborarea unor noi metode și tehnici de învățare și aprofundare a acestei limbi.

Maria Brăescu

DICTIONAR FRANCEZ-ROMÂN ROMÂN-FRANCEZ

pentru toți

NICULESCU

Receptivitate = industrie meni și cărți

interj. = interjecție
interog. = interogativ
invar. = invariabil
ir. = ironic
înv. = învechit
jur. = juridic
lingv. = lingvistică
lit. = literatură
loc. adj. = locuțiune adjectivală
loc. adv. = locuțiune adverbială
loc. conj. = locuțiune conjuncțională
loc. prep. = locuțiune prepozițională
m. = masculin
maj. = majusculă
mar. = marină
mat. = matematică
mec. = mecanică
med. = medicină
metr. = metrologie
mil. = termen militar
muz. = muzică
nav. = naval
neg. = negativ
nehot. = nehotărât
num. col. = numeral colectiv
ord. = ordinal
ornit. = ornitologie

peior. = peiorativ
pers. = personal
pict. = pictură
pl. = plural
poet. = poetic
pol. = politică
pop. = popular
pos. = posesiv
prep. = prepoziție
pron. = pronume
qch. = quelque chose
qn. = quelqu'un
rel. = relativ (Dicț. francez-român;
 religie (Dicț. român-francez)
relig. = religios
s. = substantiv
s.f. = substantiv feminin
sg. = singular
s.m. = substantiv masculin
s.n. = substantiv neutru
tehn. = tehnică
text. = textile
tipogr. = tipografie
univ. = universitar
v. = vezi
vi. = verb intransitiv
vr. = verb reflexiv
vt. = verb tranzitiv
zool. = zoologie

A

à prep. 1. la; *Il est né à Paris.*
 2. de; *machine à écrire.* 3. cu;
aller à bicyclette. 4. pe; *aller à pied.*
 5. după, conform; *à mon avis.*
 6. câte; *Les enfants vont un à un.*
 7. în; *À la veille de Noël nous allons à l'église.*
 8. pentru; *Cette tasse est à thé, l'autre à café.* 9. cam, aproximativ;
Il est de sept à huit heures. 10. cu ajutorul;
Cet appareil fonctionne à l'électricité; à perte de vue (cât vezi cu ochii).
abaissement *s.m.* 1. coborâre. 2. scădere.
 3. *fig.* înjosire, decădere.
abaissier *I. vr.* 1. a (se) coborî, a (se) lăsa în jos. 2. *fig.* a (se) înjosi, a (se) umili. **II. vt.** a reduce (prețul etc.).
abandon *s.m.* 1. părăsire. 2. renunțare.
abandonner *I. vt.* 1. a părăsi. 2. a renunța la **II. vr.** 1. a se da, a se deda, a se lăsa în voia. 2. a se descuraja.

abasourdir *vt.* 1. a asurzi. 2. *fig.* a ului, a buimăci.
abat-jour *s.m. invar.* abajur.
abattage *s.m.* tăiere (a copacilor, a vitelor); doborâre, abataj.
abattement *s.m.* descurajare.
abattis *s.m.* 1. grămadă (de lucruri tăiate, doborâte). 2. măruntaie, potroace. 3. *pop.* mâini, picioare.
abattoir *s.m.* abator.
abattre **I. vt.** 1. (despre copaci, animale) a doborî, a tăia. 2. *fig.* a slăbi, a descuraja *II. a bride abattue* în goana mare. **II. vr.** 1. a cădea. 2. (sur) a se repezi la. 3. a se potoli.
abattu, -e *adj. trist.*
abbaye *s.f.* abație, mănăstire.
abbé *s.m.* 1. abate. 2. preot.
abbesse *s.f.* stareță.
abcès *s.m.* abces.
abdication *s.f.* 1. renunțare. 2. abdicare.
abdiquer *vt.* a renunța, a abdica.
abdomen *s.m.* pânțec, abdomen.
abdominal, -e *adj.* abdominal.

abécédaire *s.m.* abecedar.
abeille *s.f.* albină.
aberration *s.f.* aberație.
abêtir *vt., vr.* a (se) prosti, a (se) tâmpi.
abhorrer *vt.* a ufi, a avea oroare de.
abîme *s.m.* prăpastie, abis.
abîmer *I. vt.* a strica. **II. vr.** 1. a se strica. 2. a se prăbuși. 3. *fig.* a se adânci (în gânduri etc.).
abject, **-e** *adj.* abject, josnic.
abjection *s.f.* josnicie, ticăloșie.
abjuration *s.f.* abjurație, lepădare (de o credință etc.).
ablatif *s.m.* ablativ.
ablation *s.f.* ablațiune, tăiere.
abnégation *s.f.* abnegație.
aboi *s.m.* lătrat || *être aux* -s a fi încolțit.
aboïement, **aboïment** *s.m.* lătrat.
abolir *vt.* a desființa, a anula.
abolition *s.f.* desființare, suprimare, abolire.
abominable *adj.* mârșav, groaznic.
abomination *s.f.* mârșăvie, grozăvie.
abondamment *adv.* abundent, din belșug.
abondance *s.f.* abundență, belșug, prisos || *parler d'* - a vorbi pe nepregătute; *parler avec* - a vorbi curgător, fără greutate.
abondant, **-e** *adj.* îmbelșugat, abundent.
abonder *vi.* 1. a fi sau a avea din belșug. 2. (en) a fi bogat (în).

abonnement *s.m.* abonament.
abonner *vt., vr.* a (se) abona.
abord *s.m.* 1. abordare. 2. *fig.* mod de primire. 3. *pl.* împrejurimi || *loc. adv. d' - , tout d' -* mai întâi, în primul rând; *au premier* - la prima vedere; *de prime* - din capul locului.
abordable *adj.* abordabil.
aborder *I. vi.* a aborda. **II. vt.** 1. a intra în vorbă. 2. *fig.* a aborda, a începe să se ocupe de (o chestiune etc.).
aboucher *I. vt.* a îmbina. **II. vr. a se înțelege, a lua contact.
aboutir *vi.* 1. a ajunge la, a atinge. 2. (despre un drum) a duce.
aboutissement *s.m.* rezultat, realizare.
aboyer *vi.* a lătra.
abrégé *s.m.* compendiu, rezumat.
abréger *vt.* a (pre)scurta.
abreuver *I. vt.* 1. a adăpa. 2. a stropi cu. 3. *fig.* a copleși || - *d'injures* a copleși cu insulte. **II. vr.** a se adăpa, a bea.
abreuvoyer *s.m.* adăpătoare.
abréviation *s.f.* prescurtare, abreviere.
abri *s.m.* adăpost.
abricot *s.m.* 1. caisă. 2. zarzăr.
abricotier *s.m.* 1. cais. 2. zarzăr.
abriter *vt., vr.* a (se) adăposti.
abrogation *s.f.* abrogare.
abroger *vt.* a abroga.
abrupt, **-e** *adj.* râpos, prăpăstios, abrupt.**

abrutir *vt., vr.* a (se) prosti, a (se) tâmpi, a (se) abrutiza.
abrutissement *s.m.* tâmpire, îndobitocire, abrutizare.
absence *s.f.* lipsă, absență.
absent, **-e** *adj.* și *s.m.f.* 1. absent. 2. *fig.* distrat, neatent.
absenter (s') *vr.* a lipsi, a nu fi de față.
absinthe *s.f.* 1. *bot.* pelin. 2. absint (băutură).
absolu, **-e** *adj.* și *s.m.* 1. absolut. 2. desăvârșit. 3. poruncitor.
absolument *adv.* 1. cu totul, cu desăvârșire. 2. neapărat, negreșit.
absolutisme *s.m.* absolutism.
absolutiste *adj.* și *s.m.f.* absolutist.
absorbant, **-e** **I. adj.** 1. care absoarbe. 2. *fig.* care preocupă. **II. s.m.** absorbant.
absorber **I. vt.** 1. a absorbi, a înghiți. 2. *fig.* a preocupa. 3. a bea, a mânca. **II. vr.** *fig.* a fi absorbit, a se adânci.
absorption *s.f.* absorbire, absorbție.
absoudre *vt.* 1. *jur.* a absolvi. 2. *rel.* a ierta.
abstenir (s') *vr.* a se obține, a renunța.
abstention *s.f.* abținere.
abstinence *s.f.* 1. abținere, abstenență. 2. post; dietă.
abstinent, **-e** *adj.* și *s.m.f.* abstinent, cumpătat.
abstraction *s.f.* abstracție, abstractizare || - *faite de* făcând abstracție de.

abstraire **I. vt.** a abstrage. **II. vr.** a se adânci, a fi absorbit.
abstrait, **-e** *adj.* și *s.m.* abstract.
abstraitement *adv.* (în mod) abstract.
absurde *adj.* și *s.m.* absurd.
absurdité *s.f.* absurditate.
abus *s.m.* 1. abuz. 2. eroare.
abuser **I. vi.** a abuza, a face abuz. **II. vt., vr.** a (se) înșela.
abusif, **-ive** *adj.* abuziv.
acabit *s.m.* 1. soi, teapă. 2. *fig. fam.* fire, caracter.
acacia *s.m.* salcâm.
académicien *s.m.* academician.
académie *s.f.* 1. academie. 2. *pict.* nud.
académique *adj.* academic
acajou *s.m.* acaju, lemn de mahon.
acariâtre *adj.* certăreț, arțăgos.
accablant, **-e** *adj.* împovărător, copleșitor.
accablement *s.m.* 1. împovărare, copleșire. 2. istovire, sleire. 3. *fig.* tristețe, descurajare.
accabler *vt.* 1. a împovăra. 2. a copleși. 3. a umili.
accalmie *s.f.* acalmie.
accaparement *s.m.* acaparare.
accaparer *vt.* a acapara.
accapareur, **-euse** *s.m.f.* acaparator.
accéder *vi.* 1. a avea acces. 2. a ajunge, a răzbate. 3. *fig.* a consimți.
accélérateur, **-trice** *adj.* și *s.m.* accelerator.
accélération *s.f.* 1. iuțire, accelerare. 2. accelerație.

accélérer *vr.* a iuși, a grăbi, a accelera.

accent *s.m.* accent.

accentuation *sf.* accentuare.

accentuer *vt.* 1. a accentua. 2. a sublinia, a scoate în relief, a întări.

acceptable *adj.* acceptabil.

acceptation *sf.* 1. acceptare, primire. 2. consimțire la plata (unei polițe).

accepter *vt.* 1. a accepta, a primi. 2. a se obliga să achite (o poliță).

acceptation *sf.* 1. accepție, sens. 2. părtinire.

accès *s.m.* 1. acces, intrare. 2. *med.* criză.

accessible *adj.* accesibil.

accession *sf.* 1. ajungere, venire. 2. anexare, alipire. 3. alăturare (la), aderare.

accessoire *I. adj.* lăaturalnic, auxiliar, accesoriu. *II. s.m. pl. tehn.* accesorii.

accident *s.m.* accident.

accidenté, -e *adj.* accidentat

accidentel, -elle *adj.* întâmplător, accidental.

accidentellement *adv.* (în mod) accidental.

acclamation *sf.* aclamație.

acclamer *vt.* a aclama.

acclimatation *sf.* aclimatizare *II Jardin d' -* grădină zoologică și botanică.

acclimater *vt., vr.* a (se) aclimatiza.

accointance *sf. pl.* relații strânse (uneori *peior.*).

accointer (s') *vr.* a avea raporturi strânse cu cineva; a se înhăita cu cineva.

acolade *sf.* 1. îmbrățișare. 2. acoladă.

accoler *vt.* 1. a îmbrățișa. 2. a reuni, alătura.

accommodable *adj.* 1. ușor de împăcat. 2. împăciuitor; de înțeleș.

accommodant, -e *adj.* împăciuitor; binevoitor, amabil.

accommodation *sf.* deprindere; adaptare.

accommodement *s.m.* 1. potrivire, aranjare. 2. conciliere, împăcare, învoire.

accommoder *I. vt.* 1. a potrivi, a aranja. 2. a (pre)găti (o mâncare). 3. a împăca. *II. vr.* 1. (à) a se deprinde. 2. (de) a se mulțumi cu. 3. (avec) a se înțelege.

accompagnement *s.m.* 1. însoțire. 2. *muz.* acompaniament. 3. *pl.* obiecte, accesorii.

accompagner *I. vt.* 1. a însoți. 2. *muz.* a acompania. *II. vr.* a fi însoțit (de), a avea drept rezultat.

accompli, -e *adj.* împlinit, desăvârșit.

accomplir *vt., vr.* a (se) împlini, a (se) săvârși.

accomplissement *s.m.* 1. împlinire. 2. îndeplinire, săvârșire *II l' - du plan avant terme* îndeplinirea planului înainte de termen.

accord *s.m.* 1. învoială. 2. acord, înțelegere, convenție. 3. armo-

nie, concordanță. 4. *muz.* acord.

accordage *s.m. muz.* acordare.

accordéon *s.m.* acordeon.

accordéoniste *s.m.f.* acordeonist.

accorder *I. vt.* 1. a da, a acorda. 2. a împăca, a concilia. 3. *gram., muz.* a acorda. *II. vr.* a se potrivi, a se împăca.

accordeur *s.m. muz.* acordor.

accorte *adj. f.* serviabilă, binevoitoare, amabilă.

accoster *vt.* 1. *nav.* a acosta. 2. a acosta (pentru a intra în vorbă).

accouchée *sf.* lăuză.

accouchement *s.m.* 1. facere, naștere a unui copil. 2. moșit.

accoucher *I. vi. (de)* a da naștere unui copil. *II. vt.* a moși.

accoucheur, -euse *adj., s.m.f.* 1. mamouș. 2. moașă.

accoudement *s.m.* 1. sprijinire în coaste. 2. *mil.* așezare cot la cot. **accouder (s')** *vr.* a se sprijini în coate.

accouplement *s.m.* 1. împerechere, împreunare. 2. *tehn.* cuplaj, ambreiaj. 3. *tehn.* cuplă, mufă.

accoupler *I. vt.* 1. a împerechea, a împreuna. 2. *tehn.* a cupla, a ambreia. 3. a înjuga, a înhăma pereche. *II. vr.* 1. a se împerechea (pentru reproducere). 2. a se uni.

accourir *vi.* a sosi în grabă.

accoutrement *s.m.* îmbrăcăminte nepotrivită și caraghioasă.

accotrer *vt., vr.* a (se) îmbrăca nepotrivit și caraghios, a se împopoțona.

accoutummer *sf.* obișnuință.

accoutumer *I. vt., vr.* a (se) obișnui, a (se) deprinde. *II. vi.* (numai la timpurile compuse) a avea obiceiul.

accréditer *I. vt.* 1. a acredita (un ambasador). 2. a deschide un credit (la bancă). *II. vt., vr.* 1. a (se) acredita; a se răspândi (un zvon). 2. a câștiga vază.

accroc *s.m.* 1. ruptură, sfâșiere. 2. *fig.* pată. 3. *fig.* piedică, obstacol.

accrochage *s.m.* 1. agățare. 2. *pop.* ceartă; belea.

accrocher *I. vt., vr.* a (se) agăța, a (se) atârna; *s' - qu.* a se ține scai de cineva. *II. vt.* 1. a izbi, a lovi. 2. a întârzia.

accrocheur *s.m.* muncitor care leagă vagoanele.

accroire (faire) *vt.* a spune cuiva gogoși; *s'en faire -* a se crede, a și-o lua în cap.

accroissement *s.m.* creștere.

accroître *vt., vi., vr.* a crește, a (se) spori, a (se) mări.

accroupir (s') *vr.* a se așeza pe vine.

accueil *s.m.* primire (făcută cuiva)

accueillant -e *adj.* primitiv, plăcut.

accueillir *vt.* 1. a primi, a întâmpina. 2. a da ascultare (unei plângeri).

acculer *I. vt.* a înfunda, a încolți. *II. vr. (contre)* a se sprijini cu spinarea.

accumulateur, -trice I. *adj.* și *s.m.f.* strângător. II. *s.m. fiz.* acumulator.
accumulation *sf.* acumulare.
accumuler *vt.* a acumula.
accusateur, -trice *adj.* și *s.m.f.* acuzator.
accusatif *s.m.* acuzativ.
accusation *sf.* 1. acuzare. 2. acuzație.
accusé, -e I. *adj.* (despre trăsături etc.) pronunțat. II. *s.m.f.* acuzat.
accuser I. *vt.* 1. a acuza. 2. a scoate în relief, a sublinia. 3. a indica, a releva || ~ *réception* a confirma primirea. II. *vr.* a se recunoaște vinovat, a se învinui.
acerbe *adj.* 1. aspru (la gust). 2. *fig.* tare; sever.
acéré, -e *adj.* 1. foarte ascuțit. 2. *fig.* tăios, mușcător. 3. de oțel, călit.
acérer *vt.* 1. a căli. 2. a ascuți (și *fig.*).
acétifier *vt., vr.* a acetifica, a se oțeli.
acétique *adj.* acetic.
acétone *sf.* acetona.
acétylène *s.m.* acetilena.
achalandé, -e *adj.* 1. cu o numeroasă clientelă, cu vad bun. 2. *fam.* bine aprovizionat cu mărfuri.
achalander *vt.* 1. a atrage mulți clienți. 2. *fam.* a furniza mărfuri.
acharné, -e *adj.* înverșunat, îndârjit.

acharnement *s.m.* înverșunare, îndârjire.
acharner I. *vt.* a îndârji, a asmuți. II. *vr.* a urmări cu înverșunare.
achat *s.m.* 1. cumpărare. 2. cumpărătură.
acheminer *vt., vr.* a (se) îndrepta către.
acheter *vt.* a cumpăra.
acheteur, -euse *s.m.f.* cumpărător.
achevage *s.m.* finisare.
achevé, -e *adj.* desăvârșit.
achèvement *s.m.* 1. sfârșire, terminare. 2. desăvârșire.
achever *vt.* 1. a termina, a desăvârși. 2. a da lovitura de grație.
achoppement *s.m.* piedică, obstacol; *Pierre d' -* greutate, piedică.
acide *adj.* și *s.m.* acid.
acidité *sf.* aciditate, acrimie.
aciduler *vt.* a acidula.
acier *s.m.* oțel.
aciérer *vt.* a transforma în oțel.
aciérie *sf.* oțelărie.
acolyte *s.m.* acolit.
acompte *s.m.* acont.
acoquiner (s') *vr.* 1. a se înhăita, a se încărdui. 2. a se deda. 3. a lua un obicei rău, a se nărăvi.
à-côté *s.m.* amănunt, accesoriu.
à-coup *s.m.* 1. smucitură, șoc. 2. oprire bruscă.
acoustique I. *adj.* acustic. II. *sf.* acustică.
acquéreur *s.m.* cumpărător.
acquérir *vt.* 1. a dobândi, a câștiga. 2. a cumpăra. 3. a-și câștiga devotament cuiva.

acquiescement *s.m.* consimțire, aprobare.
acquiescer *vi.* 1. a consimți, a se învoi. 2. a aproba.
acquis *s.m.* deprindere, experiență, pricepere.
acquisition *sf.* 1. achiziție. 2. dobândire, achiziționare.
acquit *s.m.* chitanță, dovadă || *par - de conscience* spre a fi cu conștiința împăcată; *par manière d' -* într-o doară, neglijent.
acquittement *s.m.* 1. achitare (plătă). 2. achitare (prin sentință).
acquitter I. *vt.* 1. a achita, a plăti. 2. a achita (prin sentință). II. *vr.* 1. a plăti (o datorie). 2. *fig.* a se achita (de o obligație).
âcre *adj.* 1. înțepător, aspru (la gust, la miros) 2. *fig.* mușcător, înțepător, caustic.
acrimonie *sf.* 1. acreală. 2. *fig.* ton acru/arțăgos.
acrimonieux, -euse *adj.* 1. arțăgos, pus pe ceartă. 2. acru.
acrobate *s.m.* acrobat.
acrobatie *sf.* acrobație.
acrobatique *adj.* acrobație.
acrostiche *s.m.* acrostih.
acte *s.m.* 1. acțiune, luptă. 2. act, document.
acteur, -trice *s.m.f.* actor.
actif, -ive I. *adj.* harnic, întreprinzător, activ. II. *s.m.* activ, avere.
action *sf.* acțiune.

actionnaire *s.m.* acționare.
actionner *vt.* 1. a pune în mișcare. 2. *jur.* a intenta o acțiune.
activement *adv.* activ.
activer *vt.* 1. a zori, a iuți. 2. a activa.
activité *sf.* activitate.
actualiser *vt.* a actualiza.
actualité *sf.* actualitate.
actuel, -elle *adj.* actual.
actuellement *adv.* acum, în prezent.
acuité *sf.* ascuțime, acuitate.
adage *s.m.* proverb, maximă, adagiu.
adaptable *adj.* adaptabil.
adaptation *sf.* adaptare.
adapter *vt., vr.* a (se) adapta.
addition *sf.* 1. adunare. 2. adăugire. 3. socoteală (la restaurant).
additionnel, -elle *adj.* adițional, suplimentar.
additionner *vt.* 1. a aduna. 2. a adăuga.
adduction *sf.* aducere, aducție.
adepte *s.m.* 1. adept. 2. inițiat (într-o știință).
adéquat, -e *adj.* adecvat
adhérence *sf.* aderență.
adhérent, -e I. *adj.* aderent. II. *s.m.* partizan, adept.
adhérer *vi.* a-și da adeziunea, a adera.
adhésif, -ive *adj.* 1. de adeziune. 2. adeziv.
adhésion *sf.* adeziune.
adieu *interj.* și *s.m.* rămas bun, adio.
adipeux, -euse *adj.* adipos.
adjacent, -e *adj.* 1. învecinat. 2. *geom.* adiacent.

adjectif, -ive I. *adj.* adjectival.
II. *s.m.* adjectiv.
adjoindre *vt.* 1. a adăuga. 2. a numi ca adjunct.
adjoint, -e *adj.* și *s.m.f.* adjunct, locuitor.
adjonction *s.f.* 1. adăugire. 2. numire ca adjunct.
adjudant *s.m.* aghiotant; plutonier major.
adjudication *s.f.* adjudecare, licitație.
adjuger I. *vt.* 1. a adjudeca. 2. a atribui, a conferi. **II.** *vr.* a-și însuși, a-și atribui.
adjurer *vt.* a ruga fierbinte, a implora.
admettre *vt.* a admite.
administrateur, -trice *s.m.f.* administrator.
administratif, -ive *adj.* administrativ.
administration *s.f.* 1. (o) cărmuire. 2. administrație. 3. administrare.
administrer *vt.* 1. a guverna, a administra. 2. a da (un medicament) 3. a aplica (lovituri). 4. *rel.* a împărtași.
admirable *adj.* minunat, încântător, admirabil.
admirablement *adv.* (în mod) admirabil, de minune.
admirateur, -trice *adj.* și *s.m.f.* admirator.
admiratif, -ive *adj.* admirativ.
admiration *s.f.* admirație.
admirer *vt.* a admira.
admissible *adj.* admisibil.

admission *s.f.* admitere.
admonestation *s.f.* admonestare, mustrare.
admonester *vt.* a admonesta, a mustra.
adolescent, -e *adj.* și *s.m.f.* adolescent.
adonner (s') *vr.* a se deda; a se dărui.
adopter *vt.* a adopta.
adoptif, -ive *adj.* adoptiv.
adoption *s.f.* 1. adoptare. 2. adopțiune.
adorable *adj.* adorabil, încântător.
adrateur, -trice *s.m.f.* adorator.
adoration *s.f.* 1. adorare. 2. adorație. 3. cult.
adorer *vt.* a adora.
adossement *s.m.* aprijinire, reze-mare.
adosser (contre) I. *vt.* a sprijini. **II.** *vr.* a se sprijini cu spatele.
adoucir *vt.* 1. a îndulci. 2. a îmblânzi. 3. a șlefui. 4. *fig.* a ușura, a alina.
adoucisement *s.m.* 1. îndulcire. 2. netezire. 3. potolire (a mâniei etc.). 4. ușurare (a pedepsei etc.).
adresse *s.f.* 1. adresă (indicare de domiciliu; comunicare oficială). 2. dibăcie, iscusință.
adresser I. *vt.* a adresa (un pachet etc.). **II.** *vr.* a se adresa, a vorbi.
adroit, -e *adj.* 1. îndemânic. 2. dibaci, iscusit.
adroitement *adv.* cu dibăcie.
adulateur, -trice I. *adj.* lingușitor, slugarnic. **II.** *s.m.f.* adulator.

adulation *s.f.* lingușire, slugărnicie, adulație.
aduler *vt.* a adula, a linguși.
adulte *adj.* și *s.m.f.* adult.
adultère *adj.* și *s.m.* adulter.
adultérin, -ă *adj.* și *s.m.f.* adultérin, (copil) din flori.
adultérer *vt.* a falsifica, a altera.
advenir *vi.* a se întâmpla || *advi-
enne que pourra* întâmplă-se orice.
adverbe *s.m.* adverb.
adverbial, -e *adj.* adverbial.
adversaire *s.m.* adversar.
adversatif, -ive *adj. gram.* adversativ.
adverse *adj.* advers, potrivit.
adversité *s.f.* nefericire, vitregie.
aérage *s.m.* 1. aerisire, ventilare. 2. aerație (a solului).
aération *s.f.* v. **aérage**.
aérer *vt.* a aerisi.
aérien, -enne *adj.* aerian.
aérifier *vt. fiz.* a gazifica.
aéro *s.m.* v. **aéroplane**.
aérodrome *s.m.* aerodrom.
aérodynamique I. *adj.* aerodinamic, fuzelat. **II.** *s.f.* aerodinamică.
aérogare *s.f.* aerogară.
aéronaute *s.m.f.* aeronaut.
aéronautique I. *adj.* aeronautic. **II.** *s.f.* aeronautică.
aéronaval, -e (pl.-s) *adj.* aeronaval.
aéronef *s.m.* aeronavă.
aéroplane *s.m.* aeroplan
aéroport *s.m.* aeroport.
aéropostal, -e *adj.* aeropoștal.
aérostas *s.m.* aerostat.

aérostatique I. *adj.* aerostatic. **II.** *s.f.* aerostatică.
aérotechnique I. *adj.* aerotehnic. **II.** *s.f.* aerotehnică.
aérothérapie *s.f.* aeroterapie.
aérotherme *adj.* și *s.m.* aeroterm.
affabilité *s.f.* bunăvoință, blândețe, afabilitate.
affable *adj.* binevoitor, blând, afabil.
affabulation *s.f.* 1. morală (a unei fabule). 2. intrigă (a unui roman).
affadir *vt.* 1. a face să devină fad, dezgustător. 2. *fig.* a face insipid.
affaiblir *vt., vr.* a slăbi, a micșora, a-și pierde puterea.
affaiblissant, -e *adj.* care micșorează puterea, slăbește.
affaiblissement *s.m.* pierderea, slăbirea (puterii, activității etc.).
affaire *s.f.* 1. afacere || *cette affaire a été conclue dans des bonnes conditions*. 2. *pl.* afaceri || *toutes les affaires dépendent du cours de la Bourse*. 3. treabă || *il a une affaire urgente*. 4. chestiune || *les recettes de cuisine sont une affaire de goût*. 5. a se descurca || *se tirer d'affaire*.
affairé, -e *adj.* foarte ocupat, agitat.
affairer (s') *vr.* 1. a forfoti, a nu avea astâmpăr. 2. a se afla în treabă.
affaissement *s.m.* 1. scufundare, surpare. 2. *fig.* doborâre, descurajare.

affaisser I. *vt.* 1. a scufunda, a prăbuși. 2. *fig.* a copleși, a doborâ. II. *vr.* 1. a se prăbuși. 2. a se încovoia. 3. *fig.* a fi copleșit.
affaler I. *vt. mar.* a lăsa în jos (o frânghie). II. *vr.* 1. (despre un vapor) a se apropia prea mult de țarm. 2. *fam.* a se prăbuși, a se trânti.
affamé, -e *adj.* 1. înfometat, flămând. 2. *fig.* lacom.
affamer *vt.* a înfometa.
affection *sf.* 1. afectare, manifestare nefirească. 2. simulare, prefăcătorie. 3. destinare pentru un scop (a unei sume, a unui imobil etc.).
affecté, -e *adj.* afectat.
affecter I. *vt.* a afecta. 2. *vr.* a pune la inimă.
affectif, -ive *adj.* 1. afectiv. 2. duios. 3. emotiv.
affection *sf.* 1. dragoste, afecțiune. 2. *med.* afecțiune, boală.
affectionné, -e *adj.* și *s.m.f.* 1. iubit. 2. iubitor, devotat.
affectionner *vt.* a iubi.
affectivité *sf.* afectivitate.
affectueusement *adv.* cu afecțiune.
affectueux, -euse *adj.* afectuos.
afférent, -e *adj.* aferent.
affermage *s.m.* dare sau luare în arendă.
affermer *sf.* 1. a arenda. 2. a lua în arendă.
affermir *vt., vr.* a (se) întări, a (se) consolida.
affermissement *s.m.* întărire, consolidare.

afféterie *sf.* afectare, sclifoseală.
affichage *s.m.* afișare, afișaj.
affiche *sf.* afiș.
afficher I. *vt.* 1. a afișa. 2. a se făli cu. 3. a face cunoscut. II. *vr. peior.* a se arăta ostentativ în lume.
afficheur *s.m.* avizier.
affidé, -e I. *adj. peior.* de încredere. II. *s.m.f.* spion
affilage, affilement *s.m.* ascuțire (a unui brici etc.).
affilée (d') *loc. adv.* întruna, fără oprire.
affiler *vt.* a ascuți (un brici, o sculă, etc.) || *avoir la langue bien affilée* a fi rău de gură, a avea limba ascuțită.
affilerie *sf.* tocilărie.
affileur, -euse *s.m.f.* tocilar.
affiliation *sf.* afiliere.
affilier *vt., vr.* a (se) afilia.
affiloir *s.m.* piatră, oțel de ascuțit.
affinage, affinement *s.m.* afinaj.
affiner *vt., vr.* a afina.
affinité *sf.* afinitate, înrudire.
affirmatif, -ive I. *adj.* afirmativ. II. *sf. gram.* propoziție afirmativă.
affirmation *sf.* afirmație.
affirmer I. *vt.* a afirma. II. *vr.* a se afirma, a ieși în evidență.
affixe *s.m. lingv.* afix.
affleurement *s.m.* nivelare, egalizare.
affleurer I. *vt.* a egala, a netezi, a nivela. II. *vi.* 1. a atinge (un nivel). 2. (despre un filon) a se ivi la suprafața solului.

afflictif, -ive *adj. jur.* afflictiv, corporal.
affliction *sf.* tristețe, mâhnire.
affligé, -e *adj.* și *s.m.f.* 1. trist, mâhnit. 2. năpăstuit. 3. atins (de o boală).
affligeant, -e *adj.* care produce mâhnire.
affliger I. *vt., vr.* a (se) îndurera, a (se) întrista. II. *vt.* a năpăstui.
affluence *sf.* 1. afluență, scurgere multă. 2. *fig.* aglomerație, puhoi de lume. 3. *fig.* belșug.
affluent *s.m.* și *adj.* afluent.
affluer *vi.* 1. (despre ape) a curge spre, a se vărsa în. 2. *fig.* a veni puhoi.
afflux *s.m.* aflux.
affolant, -e *adj.* înnebunitor.
affolement *s.m.* pierdere a minții, înnebunire.
affoler I. *vt.* a scoate din minți, a înnebuni. II. *vr.* a-și pierde stăpânirea de sine.
affranchi, -e I. *s.m.f.* libert. II. *adj.* eliberat.
affranchir I. *vt.* 1. a elibera (un sclav). 2. a scuti (de o taxă). 3. a franca (o scrisoare). II. *vr.* a se elibera, a scăpa de.
affranchissement *s.m.* I. eliberare. 2. francare.
affres *sf. pl.* groază, chinuri.
affrètement *s.m. nav.* navlosire, afretare.
affréter *vt. nav.* a închiria o navă.
affréteur *s.m.* armator.
affreusement *adv.* groaznic (de), îngrozitor (de).

affreux, -euse *adj.* groaznic, îngrozitor.
affriolant, -e *adj.* 1. care deschide pofta. 2. *fig.* ademenitor, îmbietor.
affrioler *vt.* a momi, a atrage.
affront *s.m.* 1. jignire în public, afront. 2. rușine.
affronter *vt., vr.* a (se) înfrunta, a (se) sfida.
affublement *s.m.* îmbrăcămintă fără gust și ridicolă.
affubler *vt., vr.* a (se) îmbrăca fără gust și ridicol.
affût *s.m.* 1. *mil.* afet. 2. loc de pândă (la vânatoare) || *être à l'* - a pândi.
affûtage *s.m.* 1. ascuțire la tocilă (a instrumentelor). 2. scule (de tâmplar). 3. așezare pe afet.
affûter *vt.* 1. a ascuți (la tocilă). 2. a așeza pe afet.
afin de, afin que *loc. conj.* pentru a, pentru ca (să).
agaçant, -e *adj.* săcâitor.
agace, agasse *sf. fam.* coșofană.
agacement *s.m.* 1. săcăire. 2. strepezire.
agacer *vt.* 1. a săcăi, a plictisi, a irita. 2. a strepezi.
agacerie *sf.* săcăială; nazuri.
agaillardir *vt.* a înveseli.
agarie *s.m.* gen de ciuperci comestibile.
agate *s.m.* agat.
âge *s.m.* 1. vârstă. 2. ev. || *le Moyen Âge* Evul Mediu.
âgé, -e *adj.* în vârstă, vârstnic.
agence *sf.* agenție.